

Forfatter: Rantzau, Christian

Titel: BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1737-08-31)

Citation: Rantzau, Christian: "BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1737-08-31)", i *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram*, Græbes Bogtrykkeri 1930, s. 74.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991720-000-shoot-L0019917200000030.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Velædle og Velbr. Herr Iustice Raad!

Ved den leylighed, at min Degn til Asdal og Horne Meenigheder ved Døden er afgaaen, erindrer ieg mig mit til Hr Iustice-Raad gjorde Løfte og min udgivne skriftlige Tilsagn til en fattig Student paa Woldbiørg Degne-Kald ; Da som dette nu ledige er bedre, det ieg ikke rettere veed, vilde Hr Iustice- Raad give Personen det tilkiende, at han nu straxen kand komme til dette fattige Brød, og naar samme Person vil indsende mig Concept til sit Kalds- Brev, skal det hannem straxens expedéret vorde tilstillet. ³ Ieg kunde føye det herved, om ieg ikke havde forgiet navnet. For Tiden at vinde, er vel Hr Iustice-Raad saa god at lade det forfatte i sin ordinaire Slentrian-Stiil, da ieg kand underskrive det uden hertil først at see Conceptet; thi ieg veed ey, at Degne-Kalds-Breve skal confirméres, hvorved da vandtes, at Degne-Kaldet ey stod for længe aabed og at han kom over, saasom Aarsens Tid minder, før hans skiønne Røst blev alt for hees. Ieg siger skiønne Røst, da ieg præ- suponéer, Hr Iustice-Raad har sat ham paa Prøve af en tripel-tact, til en in dulci júbilo eller og en: Af Høyheden oprunden er. Troen skiøtter ieg ey om han skal tage over alle de andre raabende Røster i det vaade Syßel, saasom ieg seer heldst, han lærer den i grundig Enfoldighed til de Smaa og at han ey maa være inter novatores, hvorudi ieg ved Hr Iustice-Raads Intercession for ham er gandske roelig og sikker. Skulle han imod Formodning hellere præferére den anden Udørk ved Vester Vavau, da kand han gjerne, naar den Skraaler afgaar, der er en gammel udleved Mand, didhen vorde forflyttet, der hannem og maatte siges, hvorpaa ieg venter Hr Iustice-Raads Svar at tage s. 75 mine Mesures efter og desmidlertid maa ieg endnu bemøye Hr Iustice-Raad med at læse vedgaaende min Søns Brev, som ieg alt igien vil forvente, ¹ samt Designation over hans Studeringer og medfuldte 9 Stykker Beviiser som Attester og Testimonia for hans Forhold og Profectus, hvorefter ieg har maatt ladet mig bevæge til endnu at unde ham denne Vinter for Geneve, Hvad ieg siden skal slaa paa, er ieg endnu gandske Raad-vild, mens agter at correspon- dére med vores Berensdorph i Regensborg, ² om der er nogen habil Mand, der kunde anføre ham saa vel in jure privato som publico, hvor han da havde Leylighed at see applicationen af det, han lærte, og at excolére Praxin; thi paa noget tydskt Universitæt at sende ham efter alle de Omstændigheder, ieg seer, holder ieg for betænkeligt, skiøndt Gud skee Lov alle roese hans Flid og Fremgang og ikkuns have den store Vivacitè paa hannem at udsætte, hvilket Aarene og vores Leve-Maade her hiemme nok forhaabentlig i sin Tid raader Boed paa. Monsieur Burlamachis ³ Raisonement kand ieg ey i alt bifalde, saasom man ikke vel kand betroe Manuductionen til en Mand. Nechers Lære-Maade finder ieg meged difus og embrouillé ved at mænge jus naturæ og jus civile iblandt hinanden, da det første burde à fond tractéres og det sidste skiøttede ieg ey om, han skulde vidtløftigen og u-enderigen efter pedantiske Professorers Maade til anføres. Endnu galere er det at have sprunget herfra til jus publicum, hvorover ieg har maatt ladet hannem begynde igien og continuére hans jus naturæ hos Burlomachi. Alt dette burde den erode Monsieur Paulsen saaledes ved sig selv have styret og seed bedreven. Nok herom, der falder mig fortrædeligt og fortrydeligt og vilde være Hr Iustice-Raad kiedsommeligt; ieg beder at undskylde.

Jeg har skreved til Skaane og bedet mine Søstre ⁴ gjøre fuldkommen Slutning med den bevidste Professor efter Hr Iustice-Raads gode Aftale med ham. Brevet har ieg ey her ved Haanden, saa ieg ey mindes Mandens Navn. ⁵ Jeg lader og til Madame Thothth paa Skabersøe ⁶ skrive derom for at ey lade s. 76 det ankomme paa mine Søstre, ieg af Deres Svar meget vel merker gandske at være herimod, som de melder mig, der at have været et stort Opløb og nogle af de Fornemmestes Børn at være dømt fra Lived, saa de med megen Føye kunde frygte for deres Neveu, som en Fremmed af en der i Landet ey meged elsked Nation. Mens, hvor skal ieg hen med ham? hiemme kand han u-mueligens længere dag-drive. Her er ingen Leylighed for hannem noget at profitére, saa ieg sandt for Gud ingen Udveye veed. Vil kuns Manden noget alvorligen tage sig ham an, er Pensionen meere end taalelig. Vilde Hr Iustice-Raad gjøre mig den Tieneste og det Venskab at faa Mandens skrivt- lige Conditioner og til hvad Tid han kunde tage imod ham, skulde ieg straxens ved Fruen paa Skabersøe, siden mine Søstre herudi ere saa lunkene, treffe Accord og see hannem oversendt, det første det beste. Jeg forseer mig herudi til Hr Iustice-Raads mig bekiendte Godhed og Dexteritet og forventer Hans Svar tillige med Mandens Navn, Drengen vel fik recommandéres til, at han kunde holde sig stille og indgetogen, siden der er saa vildt et Væsen i Byen, ieg troer, han heldst skulde stemme i med, om ey all Leylighed hannem betages. Professoren behøver ey at vide for det første, hvem der tager sig ham an, mens nok at melde ham, at det var en fattig Herremand her fra Landet.

Her fra Riget falder ey ringeste Nyt at melde. Gud hielpe vel til tørre- veyr. Himlens Slyser drukner saa got som det kiere Korn, saa det tegner sig til en dyr og slet Tid. Vi beklage alle her med Eder der den kiere Margrev- indes og den gode Groß-Cancellers Død, ¹ mens all Kiød er Høe, og vi maa alle døe. Uden Tvifl har Hr Iustice Raad seet Hr Biskop Herslebs Lettre pastorale. ² Mens som det er skreven og trykt efter Ordre, tier enhver; hvad de tænke, giver ieg Dem at betænke. Vist nok er det, en Deel Præster kand meget vel behøve den opmuntring, dog tvifler ieg, der bliver noget saa muntert Hoved og Aand blandt dennem til den at besvare. Om Mester Christen vil tie stille dertil, skal forlange mig. ³ Her siges Holbergs latinske Liv og levnet at være paa Bog-Laden i Kiøbenhavn, men ey at maa selges. Hvorfor det Forbud er, kand ieg ey begrunde. Der skal være nogle kiønne Epigram- mata tilføyede, mens her er den ey at faa. ⁴

Jeg nødes for mine andre Post-Breve at afbryde, som maa være Hr Iustice- Raad kiert, at ieg ey skal bryde

Rantzau, Christian, *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram,*

Hannem længere med mine mangfoldige Commissioner og u-nyttige Skriven. Mig skal det til Slutning være kiært, om s. 77Hr lustice-Raad vil være forsikkert om den Redebond Ergivenhed og oprigtige Trofasthed, hvormed ieg til all Tieneste og Velbehag stedse findes Velædle og velbr. Hr lustice-Raads

Tienistvilligste Tiener C. Rantzau. ¹

Ladegaardsøed. 31 Aug. 1737.